

РЕШЕНИЕ

№ 6685

гр. София, 24.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 06.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3209** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е жалба на [фирма], чрез адв.Д. Д. от Б., против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С408-0036364/25.02.2020Гг., издадена от началник отдел Оперативни дейности в главна дирекция „Фискален контрол” в ТД на НАП-гр.С., с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – магазин за козметика, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от същото дружество и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като немотивирана, издадена в нарушение на административно-производствените правила и на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че в заповедта не са изложени конкретни фактически основания относно продължителността на срока на ПАМ, че не е съобразен принципа за съразмерност по чл.6 от АПК, че мярката не съответства на характера на нарушението, предвид наличието на смекчаващи обстоятелства и е непропорционална, с оглед законовите граници при определяне на санкцията. Във връзка с продължителността на срока на мярката са развити и доводи, че от прилагането на мярката ще бъде засегната репутацията на търговеца, ще има отлив от клиентела и спад в оборота на дружеството. Прилага се договор за наем и се обосновава, че с прилагането на ПАМ жалбоподателя ще заплати месечен наем, а ще е

лишен от ползване на наетия обект за 14 дни, в който период от време ще претърпи вреда и ще биде лишен от приходи.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се явява. От пълномощника на дружеството – адв.Д., се представя писмена молба с доводи по същество. Претендират се направените в производството разноски.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП, се представлява от юрисконсулт М., която оспорва жалбата и пледира за оставяне в сила на оспорената заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 12.02.2020г. в 15.55 часа е извършена проверка в търговския обект – магазин за козметика, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя. Преди извършването на проверката и легитимирането на органите по приходите, е осъществена контролна покупка на маска за коса на стойност 16 лв., заплатена в брой с банкнота от 20 лв., плащането за която е прието от Р. Р. – управител. За извършената покупка не е издаден фискален бон от монтираното в обекта и въведено в експлоатация фискално устройство Д. DP 150 и ИН на ФУ DT 733026 и ИН на ФП 02733826. Установено е при проверката, че проверения обект е с площ от 10 кв.м. и в него се продават кремове за лице, ръце и тяло и продукти за коса. Работното време на обекта е от понеделник до събота от 13.00 до 19.00 часа. Изведен е дневен „х“ отчет 0002900/12.02.2020г. при който е разчетена касова наличност от 76,80 лв. и фактическа наличност от 92,80 лв. Според констатациите в протокола за извършена проверка № 0036364/12.02.2020г. установената положителна разлика в касовата наличност от 16 лв. се дължи на неиздаване на касов бон при извършената контролна покупка от органите по приходите. При проверката е отпечатан и КЛЕН за 12.02.2020г. от който е установено, че за извършената контролна покупка в 15.55 часа същия ден не е издаден фискален касов бон. Снето е обяснение от управителя на обекта, от съдържанието на което се установява, че тъй като непосредствено преди извършената контролна покупка от органите по приходите тя е получила стока, обслужила е клиентка, която търсела продукт, несъдържащ аромати, а при контролната покупка клиентката е поискала да закупи конкретен продукт, в желинето си да я обслужи бързо не е издала фискален касов бон за продажбата. Сочи се в обяснението, че от работата на обекта зависи месечната ѝ издръжка, че получава пенсия от 264 лв. и здравословното ѝ състояние, с оглед възрастта ѝ от 70 години, не е добро.

Шест дни по-късно - на 18.02.2020г. в 17,59 часа, в същия търговски обект, от органите по приходите отново е извършена проверка, като за извършената контролна покупка на козметичен продукт на стойност 4 лв. заплатена в брой, е издаден фискален касов бон. От отпечатания дневен отчет не е установена разлика между наличността по ФУ и фактическата наличност на парични средства, която към момента на проверката била 140,90 лв. За извършената проверка е съставен Протокол за извършена проверка от 18.02.2020г. (л.18-20).

Приемайки, че е налице нарушение на чл.186 ал.1 т.1 б.”а” от ЗДДС неизпълнение на задължението по чл. 3 ал.1 от Наредба № Н – 18/2006 г. за издаване на фискална касова бележка от фискално устройство, на основание чл. 186 ал.3 във вр. с ал.1 т.1 б.”а” от ЗДДС административния орган е издал оспорената Заповед за налагане на

принудителна административна мярка, с която на дружеството е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – магазин за козметика и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Оспорената Заповед за налагане на принудителна административна мярка е издадена на [фирма] на основание чл.186 ал.1 т.1 б."а" и чл.187 ЗДДС. На дружеството е наложена принудителна административна мярка запечатване на обект – магазин за козметика и забрана за достъп до него за срок до 14 дни, поради извършено нарушение на чл.3 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ във вр. с чл. 186 ал.1 т.1 б."а" от ЗДДС – неспазен ред и начин за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № ЗДУ-ОПР-16/17.05.2018г. г. на изпълнителния директор на НАП.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице. Оспорената заповед отговаря на изискванията за форма и съдържа предвидените в чл.59 АПК задължителни реквизити, с означение на правните основания по издаването ѝ - чл.186 ал.1 т.1 б."а" и чл.187 ал.1 от ЗДДС. С оглед съдържанието на заповедта съдът приема, че същата формално съдържа мотиви, като органът е изложил общи доводи какво и задължението на търговеца, какви са последиците от неспазване на задължението за издаване на касова бележка. По отношение на срока от 14 дни за запечатване на търговския обект в оспорената ПАМ с едно изречение е посочено, че същият е „съразмерен на извършеното и съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца“.

Съгласно АПК, когато административния орган действа при условията на обвързана компетентност, съдът проверява само законосъобразността на издадения административен акт. Съдът не констатира при издаването на атакуваната заповед да са нарушени законовите разпоредби, уреждащи налагането на ПАМ.

Разпоредбата на чл.3 ал.1 от Наредба Н-18/2006 г. задължава всички лица да регистрират и отчитат извършваните от тях продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. В конкретния случай съдът приема, че при контролната покупка на стойност 16 лв., която е заплатена в брой на 12.02.2020г. в момента на плащането на клиента не е предаден фискален бон. Доводите в жалбата за причините за неиздаване на фискален бон съдът намира за житейски приемливи, но

неоснователни.

От представените по делото доказателства по безспорен начин се установява, че 12.02.2020г., в проверения обект е извършена продажба, без за същата да е издадена фискална касова бележка от ФУ, като разликата между разчетената касова наличност в обекта и тази по ФУ се дължи на неизздаването на фискален бон от извършената контролна покупка.

В настоящия случай, в оспорената заповед е налице описание на фактическите основания, обуславящи издаването ѝ, доколкото се касае за едно бездействие – неиздаване на фискална касова бележка за регистрирана продажба в търговския обект. Отразени в заповедта са и правните основания за постановяване на оспорената ПАМ - чл. 186, ал.1, т.1., б. „а“ ЗДДС. При сравнението им с констатираните от административния орган факти и обосноваването въз основа на тях правни изводи, съдът констатира пълно съответствие помежду им.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал.1, т.1 и по - конкретно на буква „а“ от ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага за лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба (фискален бон, касова бележка от кочан или удостоверяващ знак за продажба), отпечатан и издаден по установения ред за доставка/продажба. Този ред е уреден в разпоредбите на НАРЕДБА № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вкл. и в цитирания от органа чл. 3, ал.1 от Наредбата.

От друга страна - със заповедта е постановено запечатване на обект – магазин за козметика и забрана за достъп до него за срок от 14 дни,. Определеният със заповедта срок на налагане на ПАМ съдът намира, че не е съобразен, както с принципа за съразмерност, посочен в чл.6 ал.2 от АПК, така и посоченото от самия административен орган – издал оспорената заповед. Според мотивите в заповедта по отношение на продължителността на срока на запечатване, същият е съобразен с целената превенция за преустановяване на лошите практики в обекта, както и с необходимото време за създаване на организация за отчитане на дейността на търговеца. Проверката, при която е констатирана „лошата практика“ на търговеца е извършена на 12.02.2020г. Само 6 дни по-късно търговецът отново е проверен – на 18.02.2020 г., при която проверка също е осъществена контролна покупка и е констатирано, че за нея е издаден фискален бон, т.е. така наречените „лоши практики“ в търговския обект са преустановени и търговецът вече е съдал нормална организация за отчитане на дейността си. В този смисъл съдът намира, че целената превенция на ПАМ е постигната още преди налагането ѝ със заповедта, издадена на 25.02.2020г.

Съгласно чл.6 ал.2 от АПК, административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Вече посочените мотиви в оспорената заповед, както и действията на административния орган по извършване на последваща проверка на обекта и констатациите в ПИП от 18.02.2020г., са в съществено противоречие с преценката на административния орган да постанови запечатване на търговския обект за срок от 14 дни. Изложените в акта мотиви не изпълняват функцията на такива, с които административният орган да обоснове законосъобразност на решението си за запечатване на конкретния търговски обект. След като нарушението е констатирано за първи път, по отношение на обект, проверен отново 6 дни по-късно,

без при извършена при последващата проверка контролна покупка да са констатирани нарушения, с оглед данните и от дневния финансов отчет, и не е установено от нарушението, за което е издадена оспорената ПАМ да са произтекли съществени вредни последици за държавния бюджет, то налагането на ПАМ за срок от 14 дни съдът приема, че не би могло да се определи като съразмерно, вкл. предвид и стойността на продажбата и размера на вредите, които евентуално биха настъпили за държавния бюджет, в сравнение с тези, които биха настъпили за жалбоподателя, във време на пандемия от COVID-19 и следващите се от това финансови и др. затруднения в дейността на търговците и собствениците на магазини за нехранителни стоки. При тази продължителност на срока се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защита на обществения интерес, чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. Спазването на принципа за съразмерност гарантира, че само така не би се засегнал в по-голяма степен от необходимото стопанският оборот, който е източник на приходи в бюджета, вкл. и с оглед целите на принудителните административни мерки, посочени в Закона за административните нарушения и наказания, свързани с предотвратяване и преустановяване на административните нарушения и отстраняване на вредните последици от тях и целеният превантивен ефект на мярката. Установената в търговския обект незначителна разлика между фактическата и касова наличност, е индикация, че търговецът спазва нормативните изисквания относно надлежното отчитане на покупко-продажбите в обекта и посоченото в издадената Заповед за налагане на ПАМ е изключение в търговската му практика. Съдът намира, че запечатването на процесния търговски обект, за срок от 14 дни, е немотивирано, засяга съществено правната сфера на жалбоподателя и е явно несъизмеримо с преследваната от закона цел.

С оглед на изложеното съдът приема, че не само определеният около среден размер от предвидения за мярката срок, не е определен по разумен начин, добросъвестно и справедливо, но и издаденият акт не е съобразен с нормата на чл.6 ал.5 от АПК. Оспорената заповед не съответства на целта на закона, с оглед на което и по аргумент от чл.146 т.5 от АПК се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на жалбоподателя, чрез адв.Д., само за заплащане на разноски за заплатена държавна такса в размер на 50 лв. Съобразно договора за правна защита и съдействие, договореното адвокатско възнаграждение следва да се заплати по банков път, по сметка на адвокатското дружество, в посочен в договора срок. Доказателства за плащането на адвокатското възнаграждение не са представени, поради което съдът намира за неоснователна претенцията за разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.

Поради което и на основание чл.172 ал.2 предл.2 от АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ФК-С408-0036364/25.02.2020Г., издадена от началник отдел Оперативни дейности в главна дирекция „Фискален контрол” в ТД на НАП-гр.С., с която на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – магазин за козметика, намиращ се в [населено място], [улица],

стопанисван от същото дружество и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.
ОСЪЖДА Директора на ТД на НАП [населено място] да заплати на [фирма],
ЕИК[ЕИК], разноси по делото в размер на 50 (петдесет лева) лв.
Препис от решението да се изпрати на страните.
Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване
на препис от същото.

СЪДИЯ: